

Praha 19. února 2025
Čj. 7912-2025-UVCR
Sp. zn. SPIS-2025-1437

**Výroční zpráva o činnosti Úřadu vlády České republiky v oblasti poskytování informací
podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších
předpisů, za rok 2024**

Výroční zpráva je zpracována na základě povinnosti vyplývající z ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“).

§ 18, odst. 1, písm. a)

Počet podaných žádostí o informace/počet rozhodnutí o odmítnutí: 318/124

§ 18, odst. 1, písm. b)

Počet podaných odvolání (rozklad) proti rozhodnutí: 27

§ 18, odst. 1, písm. c)

Počet soudních rozhodnutí vydaných ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace: 4

Jedná se o následující soudní rozhodnutí (opis podstatných částí každého rozsudku soudu):

- **rozsudek Městského soudu v Praze** ze dne 24. 1. 2024, čj. 14 A 56/2020-86:

„... v této kauze ovšem šlo o jinou situaci, jelikož žalobce žádal o informace, které jsou označeny jako utajované, u subjektu, který nebyl jejich původcem. V takové situaci je třeba respektovat požadavky, které vyplývají z § 22 odst. 2 zákona č. 412/2005 Sb. O tom, zda určitá informace je utajovaná, nemůže totiž rozhodnout subjekt odlišný od původce informace. Subjektu, který není původcem utajované informace, nepřísluší jakkoli posuzovat její obsah (resp. stupeň utajení) a následně rozhodovat, zda s ní lze žadatele seznámit. Je výhradně na původci informace, aby o jejím utajení rozhodl a v souladu s § 21 odst. 1 zákona o ochraně utajovaných informací vyznačil stupeň jejího utajení, popřípadě dle § 22 odst. 2 tohoto zákona stupeň utajení změnil či zrušil (rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 As 188/2014-38). Je tedy výlučně na uvážení a odpovědnosti původce, zda informace, na kterou při jejím vzniku vyznačil příslušný stupeň utajení, zůstane utajovanou, a jak dlouhou dobu si tuto vlastnost udrží.“ „...Vázán těmito závěry městský soud shledal nedůvodnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k utajovaným informacím, jejichž původcem nebyl žalovaný (podkladové materiály připojené ke shora označeným usnesením vlády).“

„...Odlišná situace je u neposkytnutí usnesení vlády. Odvolací orgán sice dle NSS uvedl dostatečně určité důvody pro odmítnutí této části žádosti, avšak zbývá vyřešit, zda jím uvedené důvody ob stojí i v hledisku jejich věcného přezkumu.“ „...Jakkoli vláda klasifikovala usnesení jako „důvěrné“ utajované informace, v jejich převážné části tato usnesení obsahují jen velmi obecné informace či

koordináční pokyny, jejichž poskytnutím nelze dovodit jakoukoli nevýhodnost pro ČR, natož, že by jejich vyjádření či zneužití mohlo ČR způsobit újmu. Jedná se o standardní dokumenty z jednání vlády, které popisují dílem vnitropolitickou situaci či tehdejší společenské fenomény, dílem se týkají oblasti zahraniční politiky. Obsahují (opět) obecné návrhy a pokyny ohledně dalších postupů.“ „...Dvě ze třech žádaných usnesení vlády jen a právě v uvedených bodech obsahují informace, jejichž vyjádření či zneužití – měřeno hledisky § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb. – mohlo být pro ČR nevýhodné. Na zbylé části usnesení vlády nelze – v materiální rovině – nahlížet jako na utajované informace.“ „...Ta část sporných usnesení vlády, v níž nejsou obsaženy „materiálně“ utajované informace, tedy musí ustoupit právu žalobce na svobodný přístup k informacím.“ „...Naopak, jde-li o soudem shora vyjmenované části (body) usnesení vlády (bod 29 shora), tyto splňují vedle formálního znaku i materiální znak utajení. Takové informace je pak vhodné a potřebné chránit před poskytnutím či únikem. Ochrana těchto významných informací převažuje nad individuálním právem žalobce získat informace.“

Náhrada nákladů řízení: 13 200 Kč

- **rozsudek Městského soudu v Praze** ze dne 11. 3. 2024, čj. 10 A 146/2023-73:

„Pokud jde o žádost o poskytnutí zvukových záznamů z jednání vlády, vedoucí žalovaného nejprve dle závazného právního názoru soudu posoudí s ohledem na konkrétní obsah zvukových nahrávek a ve světle okolností případu (zejména neveřejnost jednání), zda lze jednotlivé části nahrávek považovat za osobní údaje nebo projevy osobní povahy dle § 8a InfZ, tedy zda má taková nahrávka vazbu na soukromí či fyzickou či duševní integritu konkrétní osoby, či nikoliv. Zároveň se bude zabývat tím, kdo na jednání vlády činil projev a zda je taková osoba dle hlasu identifikovatelná a poskytnutím nahrávky by tedy hrozilo poskytnutí osobních údajů. Pokud některé dílčí části nahrávky nakonec identifikuje dle § 8a InfZ, posoudí, jak občanský zákoník nebo nařízení GDPR upravuje podmínky pro poskytnutí takových údajů. Vezme přitom v úvahu, že u poskytnutí osobních údajů není třeba souhlasu dotčené osoby, pokud se údaje poskytují ze zákonné povinnosti (zejm. § 8a odst. 2 nebo § 8b InfZ). V případě, že shledá, že pro poskytnutí informace je souhlasu dotčené osoby třeba, bude aktivně (pokud neshledá okolnosti případu, při kterých bude zjevné, že souhlas by udělen nebyl) zjišťovat souhlas dotčených osob, a to rovněž s ohledem na nutnost jejich „účastenství“ v takovém správním řízení. Pakliže souhlas nebude udělen, případně souhlas nebude třeba udělit z důvodu zákonných výjimek, vedoucí žalované provede tzv. test proporcionality, při kterém bude vážit právo na informace oproti právu na soukromí, pomocí tří kroků: vhodnost, potřebnost a proporcionalita v užším smyslu. Podle toho, které právo nakonec převáží, informace poskytne, či nikoliv.“

Náhrada nákladů řízení: 13 200 Kč

- **rozsudek Městského soudu v Praze** ze dne 19. 8. 2024, čj. 6 A 109/2023–77:

„V tuto chvíli není podstatné, zda povinnost evidovat oznámení vyplývá ze smyslu čl. 1 odst. 5 nebo 6 jednacího řádu Legislativní rady vlády nebo § 3 odst. 1 zákona o archivnictví. Pokud se ukáže, že žalovaný požadovanými informacemi fakticky disponuje, nemá význam polemika, zda jej ve vztahu k nim tížila evidenční povinnost. Pro projednávanou věc však je rozhodné, zda povinný subjekt disponuje požadovanou informací, a to v jakémkoliv podobě dle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy např. na záznamu zvukovém, obrazovém nebo audiovizuálním. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41, č. 3223/2015 Sb. NSS, „i když po stěžovateli samozřejmě nelze požadovat poskytnutí neexistujících informací, lze po něm oprávněně požadovat zdůvodnění toho, jaké faktické skutečnosti jej vedly k závěru o tom, že požadované informace nemá. Z rozhodnutí předsedy stěžovatele (a ostatně ani z rozhodnutí I. stupně) však žádným způsobem nevyplývá, jakým způsobem, a zda vůbec se snažil zjistit, zda informacemi disponuje.“ Povinný subjekt tak v případě, že požadované informace neexistují, má povinnost objasnit, jaké faktické skutečnosti jej k tomuto závěru vedly a zda a jak se snažil zjistit, zda informacemi disponuje.“

Náhrada nákladů řízení: 3 000 Kč

- usnesení (pléna) Ústavního soudu ze dne 29. 5. 2024, čj. Pl. ÚS 14/22:

„...Jak bylo výše uvedeno, pro nyní projednávaný případ je rozhodná judikatura vztahující se k jednacímu řádu Poslanecké sněmovny, s níž se Ústavní soud věcně ztotožňuje. Jakkoliv stěžovatel subjektivně vnímá své postavení oproti členům vlády jako nerovné ve srovnání s postavením člena zastupitelstva, nelze přehlédnout, že stěžovatel měl k dispozici legitimní prostředky ke kontrole vlády, které mohl uplatnit, a také má v konečném důsledku jako člen zákonodárního sboru možnost iniciovat úpravu jedacího řádu, která by z jeho pohledu těžkopádný či neúčinný systém kontroly zefektivnila.

O zcela jinou situaci by se jednalo, kdyby stěžovatel požadoval informace jako občan, nikoli jako poslanec uplatňující své zvláštní politické právo vůči členu vlády. V případě negativního vyřízení žádosti občanů směřujících na vládu jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, občanům náleží žaloba podle § 65 s.ř.s. jako legitimní prostředek nápravy. V nyní posuzované věci je proto podstatné, že stěžovatel o informace v roce 2019 požádal v postavení ústavního činitele (poslance) a nikoliv v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Pokud této jeho žádosti nebylo vyhověno, měl k dispozici „politické“, parlamentní prostředky k nápravě, o kterých bylo pojednáno výše. Z okolností, že stěžovatel se svojí žádostí neuspěl, však nelze dovodit, že tato žádost může být následně účelově „překlopena“ do zcela odlišného právního režimu. V důsledku tohoto postupu by totiž reálně mohla nastat situace, kdy by se prostředky ochrany práv zaručené zákonem o svobodném přístupu k informacím nepatřičně rozšiřovaly a uplatňovaly i na čistě parlamentní (a tedy primárně politické) mechanismy. Cíl, kterého se stěžovatel svou ústavní stížností domáhá, tak z pohledu Ústavního soudu představuje nežádoucí judicializaci politiky. Stěžovatel je navíc v pozici poslance, který může legislativně usilovat o změnu „pravidel hry“ a tedy i efektivnější kontrolu vlády.

Jinými slovy vyjádřeno: je věcí každého ústavního činitele, zda se rozhodne postupovat podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a poté využít i všechny procesní prostředky ochrany, v tomto zákoně obsažené, včetně následné ochrany ve správním soudnictví; anebo zda setrvá u možností, které plynou z jeho specifického ústavního postavení. Žádný poslanec se tedy vznikem mandátu nestává z hlediska zákona o svobodném přístupu k informacím „občanem druhé kategorie“, nicméně nemůže ani tohoto svého postavení využívat takovým způsobem, že bude svoje role měnit podle toho, co bude považovat pro něj právě za výhodnější. Jednou větou řečeno: o způsobu, jakým bude požadovat příslušné informace, se musí rozhodnout stěžovatel ještě před tím, než tuto žádost podá, a nikoliv až poté.“

Náhrada nákladů řízení: 0 Kč

Přehled všech výdajů, které byl povinný subjekt povinen zaplatit jako náhradu nákladů řízení v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona o informacích: 29 400 Kč (tato částka je souhrnem nákladů soudních řízení, které byly povinnému subjektu soudem k úhradě uloženy; další náklady právního zastoupení nevznikly, neboť bylo zajišťováno pracovníky právního odboru v rámci jejich běžné pracovní agendy).

§ 18, odst. 1, písm. d)

Výčet poskytnutých výhradních licencí: 0

§ 18, odst. 1, písm. e)

Počet stížností podaných podle § 16a: 12

Jedná se o následující stížnosti:

- Stížnost z důvodu nesouhlasu se stanovenou výší úhrady nákladů souvisejících s poskytnutím informací podaná podle § 16a odst. 1 písm. d) zákona o informacích. Rozhodnutím vedoucí Úřadu vlády České republiky byla výše úhrady nákladů na základě § 16a odst. 7 písm. a) zákona o informacích potvrzena.
- Stížnost z důvodu tvrzeného nevyřízení žádosti v zákonem stanovené lhůtě podaná podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích. Stížnost byla pouze vzata na vědomí, neboť byla povinnému subjektu doručena před uplynutím zákonné lhůty stanovené k vyřízení žádosti. Poslední den zákonem stanovené lhůty byla předmětná žádost vyřízena vydáním rozhodnutí o jejím odmítnutí.
- Stížnost z důvodu tvrzeného nevyřízení žádosti v zákonem stanovené lhůtě podaná podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích. Vzhledem k tomu, že žádost byla vyřízena v zákonem stanovené lhůtě, žadatel byl o této skutečnosti v reakci na stížnost informován přípisem povinného subjektu. Žadatel vzal následně svou žádost zpět.
- 4 stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádostí podaných podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích, v níž žadatelé uvádí, že jim požadovaná informace nebyla poskytnuta. Rozhodnutím vedoucí Úřadu vlády České republiky byl postup povinného subjektu ve všech případech na základě § 16a odst. 6 písm. a) zákona o informacích potvrzen.
- Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podaná podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích. Podle názoru žadatele mu část informací požadovaných v žádosti nebyla poskytnuta a zároveň nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti. Rozhodnutím vedoucí Úřadu vlády České republiky byla stížnost odmítnuta s odkazem na § 16a odst. 6 písm. d) zákona o informacích jako opožděná.
- Stížnost podaná podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích, neboť žadateli podle jeho názoru nebyla část informací požadovaných v žádosti poskytnuta, přičemž povinný subjekt nevydal rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti. V rámci autoremedury byla žadateli část požadovaných informací poskytnuta a zbývající část žádosti byla rozhodnutím odmítnuta.
- Stížnost na postup při vyřizování žádosti podané podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích s odůvodněním, že povinný subjekt požadované informace z podstatné části neposkytl a zároveň nevydal rozhodnutí o odmítnutí této části žádosti. V rámci autoremedury byla žádost povinným subjektem přehodnocena a následně v celém rozsahu odmítnuta.
- Stížnost podaná podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o informacích, podle něhož může podat stížnost žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Rozhodnutím vedoucí Úřadu vlády České republiky byl postup povinného subjektu s odkazem na § 16a odst. 6 písm. a) zákona o informacích potvrzen.
- Stížnost podaná podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti, v níž žadatelka uvádí, že jí požadovaná informace nebyla poskytnuta. V rámci autoremedury byly požadované informace žadatelce poskytnuty.

§ 18, odst. 1, písm. f)

Další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona: vizte tabulka níže.

Mgr. Jan Večeřa v. r.
ředitel Odboru právního

Počty přijatých a vyřízených žádostí o informace

v jednotlivých měsících roku 2024 s ohledem na tematické okruhy

2024	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	Σ
bezpečnost	1	2	4										7
bydlení													0
cizina			2	1			1	1					5
doprava	2	1					1						4
Evropská unie	1		3		3	1		1		1			10
finance	1	2		1	1		1		1	2		1	10
justice			2	1	2							1	6
legislativa	2	4	1	3		3	4	6	2	3	4	4	36
lidská práva		1		1	1	1	1					1	6
masmédia						1							1
národ. problematika											1		1
neziskové organizace													0
obec													0
ostatní		5	6	6	8	3	8	7	11	9	1	4	68
podnikání													0
premiér		1	1	1	5	1						1	10
privatizace													0
průmysl								1			2		3
restituce													0
soc. problematika					1								1
správní řízení		1											1
státní služba				1	1								2
strany													0
školství										2			2
vláda	3	1	6	7	5	2	7	5	15	6	3	4	64
Úřad vlády ČR	8	5	4	9	1	10	5	4	9	9	5	5	74
zdravotnictví			2										2
zemědělství													0
živ. prostředí							2	1	1	1			5
CELKEM	18	23	31	31	28	22	30	26	39	33	16	20	318